

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIEMUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

1. Nazwa

HISTORYCZNY UKŁAD RURALISTYCZNY

2. Czas powstania

1224 r./XIX w.

3. Miejscowość

KOBYLICE

9. Materiały graficzne

4. Adres (ulica, nr posesji)

OBSZAR WSI

5. Przynależność administracyjna

Województwo dolnośląskie

Powiat trzebnicki

Gmina Trzebnica

6. Współrzędne geograficzne

51°20'20"N 17°05'21"E

7. Użytkowanie obecne

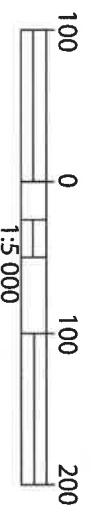
MIESZKALNE, ROLNICZE

8. Stan zachowania

3

 granica historycznego układu ruralistycznego

10. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie

Nazwa wsi:

1224 r., 1408-1410 r. Cobelitz, 1224 r. Cobelitz, 1370 r. Kobelitz, 1399 r. Koblicz, 1463 r. Cobilwitz, 1785 r. Kobelwiz, 1830 r. Kobelwitz, do 1845 r. Stuttendorf, 1845 do końca II wojny światowej Kobelwitz

Nazwa wsi pochodzenia starostwianńskiego – Kobylice od zwierzęcia kobyły (Stuttendorf od niemieckiego Stute – kobyła)

Historia wsi:

W dokumentach Kobylice pojawiają się już w 1224 r. Możliwe, iż były one osadą targową jeszcze przed Trzebnicą. Wiadomo, że w latach 1203-1218 i 1266-1267 nie figurują pośród dóbr klasztornych. Pierwotnie najprawdopodobniej składały się z folwarku. Wtedy to tereny wsi należały do rodziny Roslipivo. W 1370 r. jej członek Klemens otrzymał dodatkowo ziemie od klasztoru. W 1399 r. piasował on stanowisko sołtysa Kobylic. Po jego śmierci dobra odziedziczyła jego żona Hedwig oraz synowi Georg i Johann. Z zapisków wiadomo, że w 1463 r. folwark przeszedł w posiadanie klasztoru z rąk Nitzke Klobutaskiego i pozostał jego własnością do czasów sekularyzacji. Następnie we wsi wyodrębniła się stosunkowo duża własność gminna. W roku 1830 i 1845 na terenie Kobylic powstały wiatraki, które wspomagały przemysł wiejski. Z danych statystycznych wiadomo, że od roku 1785, kiedy to wieś była zamieszkiwana przez 177 mieszkańców, ludność wsi stale rosła do roku 1895 (220 osób), by następnie zmaleć do 164 mieszkańców. Układ wsi typowy dla ulicówki z zabudową mieszkalną zlokalizowaną szczytowo do drogi wiejskiej wysadzanej jednostronnie lipami. Wspomniana zabudowa była zabudową zagrodową w czworobok. Forma tego została niemal niearuszona do chwili obecnej. Przy szosie na trasie Trzebnica – Milicz, której odnogą jest wyżej wspomniana droga wiejska w okresie międzywojennym powstała szkoła z boiskiem i zielenią towarzyszącą.

Stanowiska AZP:

Brak zlokalizowanych stanowisk AZP w obrębie wsi.

Postulaty:

zachowanie i rewaloryzacja historycznego układu przestrzennego wsi, zachowanie charakteru wsi poprzez utrzymywanie zabudowy zagrodowej, zlokalizowanej na przodzie działek, pozostawienie wolnych od zabudowy stref zatył, stosowanie tradycyjnych form, materiałów, dyspozycji elementów zewnątrznych na elewacjach itp., ochrona historycznego zastrzeżenia

Istniejące zagrożenia:

degradacja układu wielodroźnicowego poprzez wprowadzenie nieprzystającej, współczesnej zabudowy, rozbiorca i przekształcanie obiektów historycznych, wykorzystywanie niezgodnych z tradycją form i materiałów przy remontach i przebudowach obiektów, lokalizacja zabudowy w drugiej linii względem drogi, wycinka historycznego zastrzeżenia

Źródła:

Regionalny Ośrodek Studiów i Ochrony Środowiska Kulturowego we Wrocławiu, Wytyczne konserwatorskie do planu zagospodarowania przestrzennego gminy Trzebnica, Wrocław 1992 r.

11. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

12. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

Październik 2022 r.

Marta Karolus